

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Redništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi čopi naj se pošiljajo redništvu lista. Neprankirana pisma se ne sprejemajo in rokopi si ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Štefan Godina. Lastnik konsorcijskega lista „Edinosti“ — Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadruge z omejenim prostvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon redništva in uprave št. 11-37.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
Za pol leta 12.—
Za tri mesece 6.—
Za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20
za pol leta 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev.

zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone.

Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vin.

Osmrtice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vin.

Oglasi v tekstualni listi do pet vrst K 20.—

vsaka nadaljna vrsta 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročniki in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnoštevilni račun št. 841.652.

Pregled najnovejših dogodkov.

Italijanska fronta. — Napadi Italijanov na soški fronti se nadaljujejo. Posebno srčiti boji za podgorsko višino, kjer je bil sovražnik po trenutnem delnem uspehu zopet pregnan. Tudi napad južno Sv. Martina ponesrečil. Topovski boji in boji z minami na več drugih točkah primorske fronte. Na koroški in tirolski fronti živahen topovski ogenj.

Zapadno bojišče. — Na levem bregu Moze Nemci s krepkim sunkom zasedli višine »Mrtvega moza« (Morthomme). Štirje francoski protinapadi brez vsakega uspeha. Na desnem bregu Moze in ob pobočjih Cotes Lorraines obojestranska srbidita topovska borba. V Šampanji živahno delovanje francoske artiljerije. Angleži obstreljujejo Lens.

Rusko bojišče. — Srditi ruski napadi na predmestni okop severozapadno Uščejska odbiti. Sicer nobenih posebnih dogodkov.

Na balkanski fronti in turških bojiščih nič novega.

Peta bitka ob Soči in položaj pred Verdunom.

Dunajski vojaški sodružnik »Tagespost« piše: Italijani so prešli že v ponedeljek na vse soški fronti v splošen napad. Torišča bojev so ista, dosedanjí rezultati ne pričakovano zamišljenega navela enaki, kakor v vseh poprejšnjih bitkah v tem ozemlju; sovražnik je bil povsod odbit in je imel težke izgube. Bitka se nadaljuje in bo trajala, kakor je soditi po obsežnih pripravah, ki jih je ukrenilo italijansko armadno vodstvo, dalje časa. Zopet ste dve armadi zastavljeni proti ozemlju med morjem in koroško fronto, dočim vlada na Tirolskem in Koroškem še mir. Izbrani trenutki italijanske ofenzive je ugoden in toliko, ker so v imenovanih ostalih frontah, v kolikor so meje močno gorate, vsake večje akcije začasno izključene in obstoja torej možnost, izhajati tamkaj z majhnimi silami in izvesti glavni sunek torej z vrhuncem možnosti. Če in v koliko soglašajo ti računi, to nam pokaže bodočnost.

Po oficijalnem francoskem pojasnilu je pričakovati za prihodnje dni izredno močan nemški napad v ozemlju Verduna. Nemška metoda sunkovitega napredovanja napada najbrže potrjuje to naziranje, kajti nemška pehota že par dni ni zapustila svojih jarkov in prepuščila artiljeriji nalogo, da napravi sovražne postojanke sposobne za naskok. Težišče došlih bojev bo po mnenju pariških listov na vzhodni verdunski fronti in sicer med utrdbo Vaux in južno odtočje ležečo utrdbo Tavanne. — General Berthout piše v pariškem »Petit Journalu«: Ako ne varajo znamenja, se bo pričel nov nemški napad na Verdun s skrajno energijo s treh strani naenkrat.

Naše uradno poročilo.

DUNAJ, 15. (Kor.) Uradno se objavlja: 15. marca 1916, popoldne.

Rusko bojišče. — Posadka predmestnega okopa severozapadno Uščejska je odbila srđite napade. Sicer nobenih posebnih dogodkov.

Jugovzhodno bojišče. — Nič novega.

Italijansko bojišče. — Napadi Italijanov na soški fronti se nadaljujejo. Včeraj popoldne so se vršili na podgorski višini srđiti boji. Naše čete so pregnale sovražnika, ki je tu mestoma prodrl, v bojih mož proti možu. Istotako neuspešen je bil napad sovražnika, ki je bil izvršen po večurni topovski pripravi proti ozemlju jugozapadno Sv. Martina. Pred tem krajem se nahaja od preteklih bojnih dni še nad tisoč sovražnih trupel. Na več drugih točkah primorske fronte je prišlo do živahnih topovskih bojev in bojov z metalcí min. Na koroškem melem ozemlju je bil odsek Bele, na Tirolskem ozemlju Col di Lane v živahnem sovražnem ognju. Italijanski letalci so vržli bombe na Trst, ne da bi napravili kakó škodo. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Poročilo Cadorne.

DUNAJ, 15. (Kor.) Iz vojnega poročevalskega stana se javlja: Poročilo Cadorne 13. marca 1916.

V alpskem pasu so izvršili naši smučarji drzna poizvedovanja. Srditi strelni napadi so se vršili ob stiku obeh potokov Leno, na Toiani in v dolinah Popena in Rimbianco. Na soški fronti sta neprestano deževje in megla tekom večjega dela dneva ovirala delovanje naše artiljerije, popoldne pa se je zopet pričela kanonada v srđitostjo, posebno v oddelku Plan. Po običajni pripravi so pričeli kljub težavnemu ozemlju, ki je postalo vsled neurja nedostopno, oddelki pehote prodirati na več točkah proti sovražnim postojankam, pri čemer so bili podpirani od strojnih pušk in drznih oddelkov, ki so metali bombe, in so razširili uničevalno delo v sovražnih obrambnih napravah v smeri proti cer-

kvi v Sv. Martinu. Opažene so bile velike eksplozije, ki so jih povzročile naše bombe. Tudi nasprotnik je razvijal včeraj na vsej fronti živahnejše delovanje.

Nemško uradno poročilo.

BERLIN, 15. (Kor.) Veliki glavni stan, 15. marca 1916.

Zapadno bojišče. — Pri Neuvechapelie smo pognali neko spretno angleško obrambno napravo s posadko vred v zrak. Angleška artiljerija je otvorila težek cigenj na Lens. Francoska artiljerija je bila zelo delavna proti naši novi postojanki pri Ville aux Bois in proti raznim oddelkom v Šampanji. Levo Moze so pomaknile slezijske čete s krepkim sunkom svoje linije iz ozemlja zapadno Vranjega gozda na višine »Mrtvega moza«. 25 obicirjev in nad tisoč mož sovražnika je bilo neranjenih ujetih. Štirikrat obnovljeni protinapadi niso prinesli Francozom nobenega uspeha, pač pa občutno izgube. Na desnem bregu Moze in na vzhodnih pobočjih Cotes Lorraines se nadaljujejo srđiti boji obojestranskih artiljerij. V Vogezi in južno odtočje so izvršili Francozi več manjših polzedevalnih sunkov, ki so bili odbiti. — Poročnik Lefiers je severno Bapaume sestrelil že četrto sovražno letalo, en angleški dvokrvnik. Pri Vimy (severovzhodno Arras) in pri Sivry (ob Mozi, severozapadno Verdun), je bilo sestreljeno od naših obrambnih topov po eno francosko letalo. Nad Haumontem (severno Verdun) je bilo po zračnem boju sestreljeno eno francosko veliko bojno letalo. Letalca sta ujeta, oni ostalih mrtvih. Vzhodno in balkansko bojišče. — Položaj je neizpremenjen.

Vrhovno armadno vodstvo.

Potopljene ladje.

FRANKOBROD OB M., 15. (Kor.) »Frankfurter Zeitung« javlja: Kakor piše »Temps«, je izjavil kapitan torpediranega angleškega parnika »Kelbridge«, da je isti podvodnik, ki je napadel njega, isti dan potopil italijansko jadrenico »Elisa« in še neki drugi angleški parnik.

Odstop ravnatelja angleške oskrbovalne družbe.

ROTTERDAM, 14. (Kor.) »Rotterdamse Courant« poroča iz Londona: General Long je odstopil kot ravnatelj oskrbovalne službe.

Letalske nesreče.

BERN, 14. (Kor.) Kakor poroča »Temps«, ste se zgodili dne 12. t. m. dve težki letalski nesreči. Na letališču Ermenonville je padel na tla en dvokrvnik. Oba letalca sta mrtva. Tudi pri Etampesu se je ponesrečilo eno vojaško letalo; letalec je istotako mrtev.

Junaška smrt francoskega poslanca.

PARIZ, 14. (Kor.) V zbornici je predsednik Deschanel naznanil, da je poslanec departementa Seine et Loire, André Thome, padel pred Verdunom junajske smrti.

Grey o vojni s Portugalsko.

LONDON, 14. (Kor.) V dolnji zbornici je izjavil sir Edward Grey o vstopu Portugalske v vojno, da je bila dolžnost portugalske vlade, da v interesu dežele, z ozirom na rastoče pomanjkanje tonske vsebine, izkoristi v svojih pristaniščih se nahajajoče ladje. To jej je tudi nujno svetovala angleška vlada. Pravica rekvizicije temelji na suverenosti vsake države. Portugalska pa ni bila nevtralna država v najstrožjem smislu besede. Ob začetku vojne je izjavila portugalska vlada, da pod nobenim pogojem ne bo zamenjala dolžnosti zveze z Anglijo. Obljubila je ob zaplemi ladij odškodnino, toda nemška vlada se je prenegala z odločnim zahtevanjem izjave, kateri je takoj sledila vojna napoved. Portugalska more biti zagotovljena, da jo bodo Angleška in zavezniki podpirali v vsakem oziru. Bila je prisiljena, stopiti na stran zaveznikov. Tako bodi dobrodošla kot hrabra pomagalka v veliki stvari, za katero se vrši sedanja vojna.

LONDON, 14. (Kor.) Državni podtajnik Tennant je pri vložitvi proračuna za armado izjavil, da nikakor ni v javnem interesu govoriti o številu armade in jakosti posameznih armadnih delov, ki se nahajajo na raznih bojiščih. Vendar pa priznava čudovito disciplino, ki so jo pokazale čete v očigled kratki dobi izvežbanja. Tekom Derbyjevega nabiniranja rekrutov se je vpisalo v štirih dneh milijon rekrutov. Glede zračne službe je Tennant izjavil, da jo smatra vedno kot jako važno. Vendar pa morajo ostali posameznosti tajne. Preskrba z obrambnimi topovi je boljša, kakor kedaj prej in organizacija obrambe Londona je sedaj po meri sklenjenega obsega popolna. Isto se bo ukrenilo tudi v provinci. Tennant je slavil nato teritorialne čete in rekel, da so se ovenčale s slavo. Nakupovanje konj v Kanadi in v Združenih državah bo sedaj prenehalo, ker bo v kraljevini mogoče nakupiti dovolj konj, da se nadomestijo izgube. Nato je državni podtajnik prečital poročilo generala Haigha, da se preskrbuje čete z živili, uniformami, opremo,

transportnimi sredstvi in s krmo za živali z veliko rednostjo in da je množina in vsebina pošiljatev nad vse izborna.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 14. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča: Dne 11. in 12. marca ste izstrelili dve sovražni križarki v presledkih par strelav na okolico Teke Burnu in se nato oddaljili. Tri letala, ki so letala preko Galipolskega polotoka, so bila pregnana od naših obrambnih topov. Z drugih bojišč nič važnega.

Duma v nevarnosti.

KODANJ, 14. (Kor.) »Birževija Vjedomosti« javljajo, govoreč o interelaciji v seji dne 9. t. m. zaradi pogromov, ki so se vršili v Baku 27. februarja: Prišli so se pogromi v protest proti draginji. Nato so dovedli do tridnevnega plenjenja in razdejanja vseh trgovin. Policija jih je uporabila za nahujskanje narodnosti med seboj. Redarji so včasih stopali na čelu pleniteljev po mestu. List izjavlja, da desnica sedaj namerava popolno izločitev dume. Za voditelja gibanja smatrajo prejšnjega justičnega ministra Stęglivitovega in ministra notranjih stvari Hvostovega. V »Novem Vremenu« piše Menšikov v članku pod naslovom »Duma v nevarnosti«, da se poslanci tako malo zanimajo za dume, da je od 440 navzočih samo 60 do 70 poslancev. Da je kot nekako preklestvo dume, da nikdar ne pride do delovanja. Tudi da ni dvoma, da ima duma mogočne nasprotnike, ki si žele časov pred dumo.

KOPENHAGEN, 14. (Kor.) »Birževija Vjedomosti« poroča, da se je na seji dne 9. marca razpravljalo o interelaciji socialistov glede pogromov, ki so se vršili dne 17. februarja v mestu Baku.

Ameriško-mehikanski spor.

BERLIN, 14. (Kor.) Wolffov urad poroča iz Newyorka z dne 13. t. m.: Washingtonska poročila današnjih jutranjih listov izražajo mnenje, da nomeni ameriška ekspedicija v Mehiko pričetek intervencije. Izjavlja se, da sprejete predloga Carranza v praksi ne bo imelo nobenega učinka, ker se bo nahajalo dovolj ameriških čet na meji, da se preprečijo pohodi mehiških čet čez mejo. »Associated Press« poroča: Lansing je v izjavi, ki jo je odobril predsednik Wilson, povedal, da se bodo zaprčete vojaške operacije ravnale strogo po zaželenem cilju. Četam nikakor ne bo dovoljeno, da bi tudi v najmanjšem kršile Mehiko. Vse, kar se zgodi, mora biti storjeno na način, da se prepreči možnost intervencije.

Nemški in francoski ranjeni vojni ujetniki v Švici.

BEROLIN, 15. (Kor.) »Norddeutsche Allgemeine Zeitung« javlja: Dolgo časa se vršča pogajanja o nastanitvi manj težko poškodovanih in bolnih nemških in francoskih vojnih ujetnikov v Švici so se končno zaključila zadovoljivo.

Pašić o srbski armadi.

KOPENHAGEN, 14. (Kor.) »Politiken« poroča iz Petrograda: »Birževija Vjedomosti« javljajo iz Aten, da je srbski ministriški predsednik Pašić, ki se nahaja v Atenah, naznanil, da je reorganizacija srbske armade na Krfu končana. Srbska armada šteje 150.000 mož in bo kmalu posegla v boj.

Princa Boris in Ciril v avdijenci.

DUNAJ, 15. (Kor.) Cesar je sprejel ob 1 popoldne prestolonaslednika Borisa in princa Cirila bolgarskega v posebni avdijenci. Princa sta se zahvalila vladarju za njihovo imenovanje.

Obisk naših ujetniških taborišč v Rusiji. **DUNAJ, 15. (Kor.)** Sestra avstrijskega Rdečega križa, grofica Revertera, je prispevala na potovanja na obisk ujetniških taborišč v Rusiji, s spremljajočimi danskimi delegati v Nikolsk Usurijsk.

Položaj.

15. marca.

V italijanski komori se je torej pričel veliki obračun s kabineto Salandra: gospodarsko-politična debata. Izvajanja govornikov prvega dne debate — enega z liberalne desnice, enega reformistov in enega socialnega demokrata — so imela to za položaj Salandre karakterično na sebi, da so se pokrivala v dvojnem: da ga nobeden ne mara, a da vendar nobeden ni zahteval izrecno njegovega odstopa. Očitati so mu cele registre grehov, zamud nemarnosti v dokaz, da ni dorastel veliki nalogi sedanjega časa, ob enem pa so kakor v zasmeh priznavali veličino in kompliciranost naloge, ki jo mora vlada vršiti, ter so naglašali, da občudujejo Salandro, ki je napovedal vojno in tako krasi govori na Kapitolu. Socialist pa je izjavil, da njegova stranka, ki je sicer načelno nasprotnica vsake vojne, noče sabotirati te vojne. Z drugo besedo: Salandra naj le sreblje juho vojne, ki jo je zvaril. Streljajo nanj, ali za sedaj ga nočejo zrušiti, marveč hočejo, naj ostane na poz-

rišču, da bodo — dalje streljali nanj. Je tako, kakor smo nedavno rekli: Salandra je junak, ki ga njegov ujetnik — noče izpustiti!

Res, neusmiljeno igro igra zbornica z ubogim Salandro. Nikdo ne zahteva izrecno njegovega odstopa, nikdo se ne oglašja, da hoče nastopiti njegovo dedščino, vendar je vsemu svetu očito, da je kriza v Italiji v popolnem razvoju. To potrja nagli prihod kralja s fronte v Rim; potrja razni vidni dogodki povodom tega kraljevega povratka: ves vladni aparat v gibanju, konference kralja s Sonninom, Salandro in predsednikom komore Marcora, konferenca Salandre s Bissolatiem, izjava tega poslednjega, da vizit svojemu nasprotniku ne more glasovati proti vladi, ki je napovedala to vojno, in slednjič konference z angleškim veleposlanikom. To vse potrja obstanek krize, da gre ali za odstop kabineta, ali pa za njegovo preosnovo v koncentracijski kabinet. Toda posvetovanje z angleškim diplomatom in pa dejstvo, da sta se k razgovorom pritegnila tudi vojni in mornariški ministri, opravičujeta domnevo, da na teh razgovorih ni šlo samo za notranjo krizo, marveč tudi za velike militarne načrte po zahtevi in pritisku entente. In to je, kar daje dogodkom v Rimu veliko važnost, ki zahteva, da jim obračamo vso pozornost. Po vedenju Bissolattija te dni bi bilo soditi, da sta se moža sporazumela in da je sporazum dosežen na podlagi zahteve intervencionistov. Ti zahtevajo neizprosno, naj Italija napove tudi Nemčiji vojno. Doslej je je Salandra upiral temu z vsemi močmi, ker bi se s tem italijanska nacionalna vojna izpremenila v evropsko, kar da bi moglo donesti nad Italijo velike nevarnosti. Izvestni glasovi, ki prihajajo sedaj iz Rima, pa dajejo slutiti, da je Salandra odnehal od svojega odpora. Takoj po glasovanju v zbornici, torej morda že koncem tega tedna, da odpotujeta Sonnino in Salandra v Pariz. Po vseh teh znakih sodijo politični krogi, da je napoved vojne Nemčiji le vprašanje nekoliko dni.

Da vidimo! Eno more pač doseči Italija: da se evropski položaj še bolj komplicira, da se tragedija še bolj razširi in da bo tragika dogodkov še hujša za človeštvo. To more doseči Italija s tem, da se je končno, kakor kaže, udala vsem zahtevam svojih zaveznikov in če je Salandra res kapituliral pred intervencionisti. Toda nad možmi, ki ukrepajo sedaj nad usodo Italije, ne bdi dobri genji. Podobni so nesrečnemu igralcu, ki forsira in hoče izsiliti srečo ter igra dalje do — katastrofe. Italija je na pragu dogodkov, ki prinesejo nad njo strašen odli, ki bo tlačil še potome sedanjih Italijanov: nje državniki hočejo vlivati petroleja v itak že strašen plamen, ki osvetljuje neizmerno pozorišče krvi, smrti, žalosti . . . V svojem besnilu plešejo na grobovih.

In česa more pričakovati Italija od napovedi vojne Nemčiji? Mari res mislijo tam doli, da bodo mogli izpremeniti splošni vojni položaj? Ne bodo mogli. Če je zaveznikom Italije usojen poraz, pride ta na vsak način. Za Italijo bo pa posledica ta, da poostri stara in vzbudi nova sovražstva proti sebi — za dolge in dolge čase. Ne da bi hoteli biti proroki, moremo izreči svoje uverjenje, da za Italijo ne pride nikdar več tako ugodna evropska konfamacija, kakor je bila ena zveza z Avstrijo, ki jo je mogla tako bogato izkoristiti politično, narodno in gospodarsko, ter se varno razvijati doma ter uveljavljati svoje aspiracije v kolonialni politiki, ker jej je naša država štčila hrbet, ne da bi bilo to stalo Italijo niti najmanjših zrtev. Italija naj je napove vojno Nemčiji! Oni časti srečnega in mirnega fruktificiranja se ne povrnejo več, ker ga v naši državi ne bo več državnik, ki bi se upal le z mislijo na kako renesanco nekdanjega zveznega razmerja s sosednjim kraljestvom priti pred narode te monarhije, ki jim Italija provzroča sedaj toliko težkih izkušenj in tolikega gorja!!

Deželni glavar goriški in berolinski podpora mestu Gorici.

Pod tem naslovom smo priobčili v včerajšnji številki nekoliko pripomb k brzojavki s kr. korespondenčnega urada, ki nam je poročala o zahvalnem govoru goriskega deželnega glavarja mnsgr. dr. Faidutti na ustanovnem občnem zboru »Dunajskega vojnopomožnega društva za Ortelsburg«. Ta brzojavka se je glasila: »Nato se je zahvaljeval deželni glavar mnsgr. Faidutti v imenu italijanskega prebivalstva mesta Gorice za prevzete vojne kumstva s strani mesta Berolina in je izražal prepričanje, da se bodo Italijani izkazovali vredni sinovi avstrijske domovine.«

Pozneje smo dobili od istega s. kr. korespondenčnega urada drugo brzojavko, ki naj bi morda bila nekaj popravek prve in se v nekaterih posameznostih znatno razlikuje od prve, toda v bistvu pa pravi isto kot prva. Ta brzojavka se glasi v celoti:

Dunaj, 14. — Pri današnji ustanovitvi »Dunajskega vojnopomožnega društva za

Ortelsburg« je župan dr. Weiskirchner izjavil med drugim: »Skupnost, ki vlada od Severnega morja pa do Adrije, se more edino le utrditi in poglabljati, nikdar pa ne razrahljati. Zato je Dunaj postal ortelsburški vojni kum. Otroci ima že nad 100.000 K. Naj bi sledili še nadaljni tisoči. V tem zgodovinskem trenutku pomagamo mestu na severu v znamenje, da se jug vedno pridružuje v zvezi severu.«

Županov govor je bil sprejet z živahnim odobravanjem in ploskanjem.

Deželni glavar goriški, mnsgr. Faidutti se je zahvaljeval v imenu vse težko izkušene poknežene grofije Goriske in Gradišanske na tej v svojih posledicah tudi za nas dobrodelni inicijativi. Vojne furije so strahovito divjale tudi v naši deželi. Toda sočutje ostalih narodnih plemen Avstrije in zvesti, da obstoja dunajski srce, jim je vsem v osrečujočo tolažbo. Vsem onim, ki so se v času bitke zavzemali za nas, hočemo biti in smo hvaležni. Kar najtopleje hočemo goliti svojo državno pripadnost. Jekleni zid, ki sedaj ob Soči odvraca nezvestega sovražnika, nadomestimo z zidom domoljubnih mož in žena, ki onemogoči vsako izpodrovanje te skupnosti. Neomajno hočemo ostati zvesti svojim narodnim tradicijam, toda zvesti pa hočemo tudi ostati do zadnjega dihlaja svoji prirojeni vladarski hiši, zvesti ostati ljubi zedinjeni domovini, zvesti in hvaležni svojemu krasnemu glavnemu in prestolnemu mestu Dunaju, njegovemu županu in njegovemu prebivalstvu. Naj habsburški slavni orel kmalu razširi svoja krila nad vso našo pokneženo grofijo, naj se nam kmalu ponudi ugodna prilika, da dokazemo, da hočemo, kakor v vojni tudi po vojni, biti in ostati vredni sinovi Avstrije.

Po izvolitvi deveteročlanskega odbora in odposlati simpatičnih brzojavk je župan dr. Weiskirchner zaključil z vzklikom cesarju Viljemu in cesarju Francu Jožetu, v čemer se mu je zbor priključil z navdušenjem.

Tako torej druga brzojavka, o kateri smo rekli, da naj bi bila nekaj popravek prve, kar je v resnici v nekaterih stvareh, dočim pa je v drugih samo popopolnilo.

Nočemo delati krivice nikomur, zato priznavamo radovoljno po drugi brzojavki ugotovljeno dejstvo, da je deželni glavar goriški mnsgr. dr. Faidutti izrekal svoje zahvalo v imenu vse poknežene grofije Goriske in Gradišanske, da tu ni delal razlike med obema v deželi avtonomna narodnostima. Ko priznavamo to, pa ne moremo pojmiti, kako je mogel priti v prvo brzojavko stavek, da se je »mnsgr. Faidutti v imenu italijanskega prebivalstva mesta Gorice zahvaljeval za prevzete vojne kumstva s strani mesta Berolina«, ko druga brzojavka govori samo o »dobrodelni inicijativi« in niti ne omenja berolinskega vojnega kumstva za mesto Gorico. In če gospod deželni glavar goriški ni izgovoril besedi, kakor jih navaja prva brzojavka, kako jih je potem mogel in smel sporočiti v svet dunajski s. kr. korespondenčni urad?

»Neomajno hočemo ostati zvesti svojim narodnim tradicijam«, je dejal — po besedi druge brzojavke — gospod deželni glavar mnsgr. dr. Faidutti. Ko je govoril te besede, pač ne verjamemo, da bi bil, kakor v začetku svojega govora, še govoril v imenu vse poknežene grofije Goriske in Gradišanske. Tu ni govoril več deželni glavar v imenu vse dežele, temveč pripadnik svojega naroda o svojih narodnih tradicijah, o tradicijah svojega naroda, kateremu pripada po svojem mišljenju, o tradicijah italijanskega naroda, ki so bile doslej, žalibog, v marsičem v diametralnem nasprotju s tradicijami onega naroda, ki tvori dve tretjini prebivalstva v Goriski deželi, našega slovenskega naroda. Bog ne daj, da bi morda hoteli odrekat gospodu deželnemu glavarju pravico, misliti, snovati in delovati za svoj narod; mislino pa, da za deželnega glavarja dežele, ki ima dve tretjini slovenskega in eno tretjino italijanskega prebivalstva, ono zborovanje na Dunaju, na katerem so bile zastopane tudi odlične ličnosti iz nemške države, ni bilo ravno najprimernejše mesto, da je govoril besede, ki naj bi značaji one dežele, v kateri se bijejo najhujši boji v obrambo naše skupne velike domovine Avstrije, kazale v luči, ki zatemnjuje resnico. Ali je kdo na svetu, ki bi mogel trditi, da morda Doderboda, Podgora, Oslavje, Tolmin, Bovec niso slovenska tla?

Naj le ostane gospod deželni glavar mnsgr. dr. Faidutti neomajno zvest svojim in svojega naroda narodnim tradicijam, toda pomni naj, da je deželni glavar tudi tistega dela Goriske dežele, kjer ima tudi naš slovenski narod svoje narodne tradicije in bi moral imeti tudi s strani gospoda deželnega glavarja svoje nedotakljive pravice.

Poi ure v Verdunu.

Vojni poročevalec »Journala« se je 4. t. m. mudil v Verdunu in opisuje svoje vtiske tako-le:

Ali je bilo razburjenja: Sel naj bi v Verdun! Dva tedna se že vrste misli vseh okoli Verduna. Se 25 kilometrov pred Verdunom, pa že iščejo moje oči po ob-

zoru. »Verdun je v plamenih. Verdun je le še podtrina!« so mi pravili in v bojazen se mi vmešala radovednost.

Sto in sto nesrečnih postav z lopato in rovnico v roki stoji tu naokoli in skušajo v vsej hitri popraviti, kar se da popraviti. Toda vsak trenutek je treba skočiti v stran, in komaj so položili trije kamni, že prigrmi druga tuleča pošast. Dvatisoč vojakov dela tu in prav nič človeškega že nimajo več na sebi. Pod skorjo nesnage, ki jih obdaja kot oklep, z blatom, ki se jim je zajedlo v obleko, črevlje, obraz in brado da ni videti drugega kot pretrujene, medle oči, bi jih človek smatral za mrtvo maso, za polk okamenelih delavcev.

20 kilometrov! Čitam na mejniku. Na štirih velikih tovornih avtomobilih prihaja mimo nas na zabojih depeči ranjeni. Pretresljivo jih je pogledati v njihovih krvavih plaščih, kako trpe. Toda tako veliko je hrepenenje po življenju, da se je zadaj še nekdo obesil na voz in se tamkaj oprjel, da ni mogel vedeti, kako.

Nekoliko pozneje so nam prišli nasproti trije nemški ujetniki. Pred dvema orožnikoma na konjih capljajo peš po blatu. Toda celo peš se mi zdi tretji, orjaški častnik, strašnejši kot naša pandura. Videti mi je, da je rojen v strahoviti Nemčiji. Če se samo vidi, kako stopa, mora človek nehoti misliti na vojno.

Vidim okope, vrata, vojske z nasajenim bodalom. Hipoma je obstal voz.

— Verdun!
— Ves sem še osupel.
— Da, ali ...

Beseda mi je zastala v grlu. Besno, strahovito, sirovo in nasilno mi je zadušil ogromen tresk besede.

Da, da, to je bil dokaz. Bil sem res v Verdunu. In eksplozija je bila tako blizu in tako močna, da sem ves obledel in je tudi moj šofer mogel samo zajecjati:

— Da, res ...
V trdnjavi. Vojak na straži nam je opisal pot. Zdrdrali smo naprej, po cesti nizdol. Vse je pusto, vse zaprto, mrtvo mesto.

Povsod so vetrnice zaprte, vrata zapahnjena. Na sredi ceste leži mrtve konj s prepanim truplom, v hišno fronto tam zraven je napravila granata veliko luknjo. Dva orožnika sta se stisnila v stran, da sta nama napravila prostor, in takoj nato se je odprl pred nami širok, prazen trg, ki je ves pokrit s kršjem. Pred justično palačo stoji zehajoča straža. Moj voznik je pritegnil zavoro in mi zaklical: »Trdnjava?« Oni je samo zamahnil z roko: »Kar naravnost!«

Čul sem, kako je voznik naenkrat krepko zavrtel krmilno kolo: voz je hipoma izpremenil smer, kakor bi se hotel izogniti nečemu. Bila je le velikanska luža krvi sredi pota.

Končno se je pokazala pred nami ogromna utrdba, strahotna s svojim masivnim zidovjem in temnimi sencami v vratnih obokih, v katerih stoje oboroženi topničarji s šlemi na glavi.

Človek misli, da mora zaiti na teh dvoriščih in hodnikih. V utrdbi vse mrgoli vojakov, ki me gledajo neverjetno:

— Kaj, iz Pariza? No, kaj pa pravijo v Parizu?!

Ves zmešal sem rekel samo:
— Eh, naj bo Pariz Pariz. Pripovedujte mi rajši o sebi.

— Da, — je dejal nekdo, ko smo se že obrnili proti izhodu, — tu ne vemo nič matančnega. Danes zopet kaže, kot bi nam hoteli zakuriti cel pekel.

Oster živžig se je zopet začel v zraku. Mimo nas sta prihajala dva ranjenca s popolnoma obvezanimi glavama.

— Kje sta pa dobila to? — ju je vprašal moj spremljevalec.

Pa je zopet zatulilo in zasikalo. Polasčevali se me je začela groza. Avtomobil se je premaknil. Vojaki so kričali za nami se razne pozdrave, ki naj jih izročimo.

Uro pozneje, daleč proč od nevarnosti, smo se ustavili, da nažgemo luči. Topovi rjove in bobne v mračni daljini. Vse obzore žari v topovskem ognju. Tedaj sem ogroženemu mestu zaklical iz dna duše:
— Na svidenje!

Razne politične vesti.

O ujedinjenju čeških strank piše »Venkov« glasilo čeških agrarcev: »Sedaj je rešiti eno nadaljnje vprašanje, in sicer najvažnejše, da se iz skupnoročnega bloka napravi nekaj areopog, ki bi mu pristopile vse druge narodne stranke na Češkem, Moravskem in v Šleziji in ki bi bil usposobljen in pripravljen za brambo zajamčenih pravic in življenjskih potreb našega naroda ob vseh razmerah in v vseh krajih. Očitno je, da gre tu za stvar dalekosežne važnosti, ki po zaslugi vzbuja pozornost tudi izven mej naših dežel. Kompaktna enotnost našega naroda v tem času bo tudi pojav, ki je vreden občudovanja, ker bo dokumentiral pravo mišljenje vseh naših slojev in bo obenem v obrambo proti vsem presenečenjem, ki bi nas sicer mogla zadeti nepripravljene. Da mora taka skupnoročna korporacija imeti svoj lasten in izdalen program, je stvar, ki se uneje sama po sebi. Seveda je pri tem potrebno, da se vse stranke združijo na skupnem polju in da stoje tu utrujeni kot skupnoročna korporacija, ki bo v fundamentalnih vprašanjih postopala zvesto, resno in konsekvntno. Naša stranka je že izjavila, da odkritosrčno in pošteno pozdravlja to skupnoročno institucijo in da dela in dela z vsemi močmi za nje uresničenje.« — Tako »Venkov«. Tu bi bilo naglašati dvojno ki daja tej enunciaciji posebno važnost. V prvo, da se agrarna stranka ni stopila z novo veliko narodno stranko, ki obsega Mladino in Staročeh, narodne socialce in realiste, in da »Venkov« nadovezuje svojo

izjavo, na izjave krščanskih socialcev in socialnih demokratov. Iz tega sledi veliko dejstvo, ki je neizmerno važnosti za češki narod, ki pa — ob pomenu tega naroda za vso državno skupnost — ne bo moglo ostati brez vpliva tudi na bodoče notranjopolitično življenje v državi. Ne dvomimo nimalo, da ta naš nazor potrdi dogodki, čim bo sedanja vojna častno in koristno dokončana, ko prenehajo sedanje izredne razmere, kot neizogibna posledica vojne in se povrne v državo redno ustavno življenje.

Aprovizacijske stvari.

Sveža govedina.

Da se odpomore pomanjkanju govedine, ki se je v večji meri pojavilo zadnje dni, je ukrenil cesarski komisar, da se nabavi na račun občine en vagon svežega mesa, ki pride v Trst v nekaterih dneh.

Meso se razdeli med razne mesnice v mestu in se zato pozivljejo mesarji, ki si hočejo nabaviti to meso, da se javijo še danes, 16. t. m., od 3 do 6 popoldne v uradu tržnega nadzorništva (Piazza vecchia št. 1), kjer izvedo tudi način plačevanja.

Cena za prodajo tega mesa na drobno se objavi v kratkem.

Cesarski komisar:
pl. Krekić I. r.

Domuče vesti.

C. kr. namestništveni svetnik v Trstu objavlja: Vrhovno armadno poveljstvo je dvignilo z odlokom 5. marca 1916 zaplembo usnja in vse omejitve v trgovini, ki so bile združene z zaplembom.

Potovanje preko državne meje. C. kr. namestništveni svetnik v Trstu razglasa: Vkljub opetovanim pozivom jemlje preko državnih mej potujoče občinstvo čestokrat knjige, brošure, časopise, korespondence in spise vseh vrst seboj. Vsled tega nastajajo pri pregledovanju potnih listov in prtljage ovire, ki imajo za posledico zelo občutne zamude za dotično osebo. Zato se potujoče občinstvo ponovno svari, da na potovanju preko državnih mej ne jemlje seboj nobenih takih reči.

Plačevanje najemščine s strani svojcev k vojakom odpoklicanih. Deželni komisiji za preživljanje je prišlo na znanje, da se večina svojcev odpoklicanih, ki uživajo doklado za preživljanje po določilu zakona od 26. decembra 1912 d. z. št. 237, upira plačati hišnim posestnikom najemščino, čeprav vsebuje doklado, ki jo dobivajo tudi najemščino. V smislu analogne odredbe c. kr. ministrstva za deželno obrambo, opozarja deželna komisija za preživljanje one svoje odpoklicanih, ki uživajo prispevek za preživljanje, ponovno, da so dolžni plačevati stanarino, ker vsebuje vojaška podpora tudi najemščino.

Državna ideja in narodni. Vseučilišni profesor Biederlack v Inomestu je predaval te dni na Dunaju o temi: »Naša socialna politika po vojni«. Precisejši del svojih izjav je posvetil socialni demokraciji. Stavil je vprašanje, kako izide socialna demokracija iz te vojne? »V zadnjih desetletjih je trpela velike izgube. Postala je manj nevarna. Vojna jo je močno pretresla. Nje internacionalizem je šel na kose. Navdušenje socialne demokracije za domovino je danes resno in ne moremo si domnevat, da bi internacionalizem po vojni le prišel zopet do kake veljave. Dalje bo morala socialna demokracija svoj antimitilizem pokopati. Kaj-li danes odloča ravno mitilizem in bo kasneje še v večji meri. Dalje: Iz pisem, ki jih pišejo socialni demokrate v strelskih jarkih, izhaja, da njihovo versko čustvo vendar ni popolnoma zamrlo. Nadejati se je torej, da socialni demokrate odnehajo od svojega protiverskega stališča. Najvažnejše pa je to: državna ideja je zadobila danes nadkriljujoč pomen, socialna demokracija pa je bila doslej prek in prek državi sovražna stranka. Na vsak način se preobrazijo po vojni popolnoma. Večkrat se je že preobrazila in vsikdar na svojo škodo. A še le prav na njeno škodo se zgodi to po sedanji vojni.« — Na to je izjavjal predavatelj, da istako kakor socializem treba odklanjati svobodno gospodarstvo. Na eni strani je ustvarilo proletarijat z vso njegovo bedo, na drugi pa velikanska bogastva v rokah nekaterih. Iz proletarijata se je razvila socialna demokracija, ki je bila nekaj časa zelo nevarna, ker je grozila naravnost s socialno revolucijo. Ali tudi danes še ni brez nevarnosti. Treba torej še nadalje omejit svobodno gospodarstvo. V našem razmerju do države mora zavladati solidizem, nazor, da vsak stan mora imeti oziroma na druge, da se nebeden ne sme čez mero razvijati na škodo drugega in da država tu za vse stanove, ne pa samo za bogate, ne samo za srednje stanove in ne samo za proletarijat. Na mesto parole »varstvo za delavca« mora veljati parola: varstvo za konsumente, za občinstvo, za ljudstvo. Država mora tirati politiko cen, mora nadzirati karteje in pobijati izdatke in zlorabe, kjer se pokazujejo. Predpisovati mora pravične cene. Posredovalna kupčija se mora preurediti. Kolikor je potrebna in koristna, bodi dovoljena, kar je je preveč in je škodljiva, naj se pobija. Gospodarski studij treba izpopolniti in poglobiti, da bodo uradniki tudi razumeli politiko cen, ki jo morajo izvajati. — Med vsem tem, kar je povedal ta vseučilišni profesor, je mnogokaj pametnega in veljavnega, ali vsemu nikakor ne moremo pritrditi. Enostransko je, ker — strankarsko. Profesor Biederlack je sicer res govoril o »socialni politiki po vojni«, toda nastopil je tudi kot

navdušen branitelj »navladujoče državne ideje«. To je v povod, da priobčujemo nekoliko pripomb. Mož je med tistimi budnimi politiki, ki jih ni nikdar manjkalo v naši državi: navdušen je za vsemožnost državne ideje s popolnim preziranjem narodov, ki sestavljajo državo! O teh in njihovih stremiljenjih ne govorim ni besede. Le o socialni demokraciji govorim, kakor da si v državi stoji, nasproti le dva faktorja: državna ideja in socialna demokracija, oziroma posamezni stanov. Mož je iz rodu tistih politikov, ki niso ničesar pozabili in se ničesar naučili ne iz dogodkov leta 1848, ne iz zgodovine narodnega valovanja v drugi polovici minolega stoletja, in še najmanj iz vedenja avstrijskih narodov v tej vojni. Sicer bi moral vedeti, da v taki državi, kakoršnja je naša, ni govoriti samo o državni politiki — cen, ampak, da mora država imeti tudi svojo nacionalno politiko v smislu da v čim večjo svojo korist uredi tudi svoje razmerje do narodov, in ne bi govoril samo o potrebi, da mora vsak stan imeti oziroma na druge stanove, ampak bi učil, da mora tudi vsak narod imeti oziroma na druge narode! Koncept g. profesorja o državni ideji v Avstriji je zelo zgrešen, ker ne vsebuje enega glavnih predpogojev, ki je ta: da državna politika z dobro nacionalno politiko pritegne narode in njihova stremiljenja v službo državne ideje!

Deželne šolske oblasti so naročile ravnateljstvom vseh srednjih šol, da dijakom ponovno zabičijo, da jim je v smislu obstoječih predpisov najstrožje prepovedano ne samo ustanavljanje društev med sabo, da jim je temveč takisto prepovedano, da pripadajo kakršnekoli društvu kot člani ali kot slušalci, in da se bo vsak prestopek te odredbe brezobzirno kaznoval s takojšnjo izključitvijo.

Dijaško podporno društvo v Trstu vabi vse svoje člane in cenj. občinstvo na dobrodelno prireditve Svetoivanskih rodoljubov, ki se vrši v nedeljo, dne 19. marca, ob 4. pop. v prostorih »Gospodarskega društva« na korist gori imenovanega društva. Dijaško podporno društvo se nahaja vsled nastalih razmer, ko so izostale vse podpore v jako neugodnem gnetnem položaju in zato je s tim večjim veseljem pozdravljati naše rodoljubne okolice bratsko pomoč.

Čajev večer v zavodu sv. Nikolaja je bil praznični večer za naša dekleta. Ni bila to navadna čajeva zabava, temveč pravi sestanek demokratično mislečega slovenskega ženstva, prava njegova prireditve v poučno in razvedrilno svrhu. Zavod pa je pokazal, da je v resnici pravo poselsko društvo, ki združuje v svojem delokrogu skrb za korist obeh poselskih činiteljev: gospodinje in služkinje. Raznočestnost udeležence je pričala, kako hoče zavod ravno s takimi prireditvami zblizati in razjasniti medsebojno razumevanje gospodinje in posla. Gospodinja vidi tu, da ima tudi skromna služkinja dušo, razum in zmisel za marsikatero stvar; služkinja pa vidi, da ni gospodinja samo zapovedovalka, temveč tudi prijateljica. — Zavodova dvorana je bila vsa v zelenju, mize prav okusno prirejene. Sestanek sta počastili s svojo navzočnostjo ga. Rybářeva in pa ga. Gromova, ki se je pripeljala prav iz Ljubljane, da preživi par uric sredi svojih ljubljensk. Ves prostor je bil do zadnjega napolnjen. Poleg soproje državnega poslanca je sedela skromna služkinja, učiteljica poleg preproste gospodinje, vmes pa nekaj gospodov. Ga. Ponikvarjeva je govorila gojenkam o vprašanju: »Je li edina sreča za dekle možitev?« Govor je bil prav primeren, njene lepe in tople besede so segle dekletom globoko v srce. Saj jim je govorila kot žena, ki po lastni izkušnji in opazovanju razumeva solčne in senčne strani zakonskega življenja: govorila je kot žena, ki ima obenem tudi globoko razumevanje za misli, želje in hrepenenje preprostega dekleta. Zato so bile njene besede iskrene, poučne, svari in blagohotne. — Med navzočimi dekleti so bile zastopane Slovenke, Hrvatice in Čehinje; da prišlo je celo nekaj Nemk in Italijank, ki so se zopet začele spominjati svojega slovenskega pokolenja. S solznimi očmi so poslušale rodno besedo, davno pozabljeno, a zopet vzljubljeno. Nov dokaz za važni narodnovzgojevalni pomen zavoda. Da bi se tudi neslovenske sestre počutile domače in skupnem domu, je bila na sporedu tudi znana in vedno lepa Preradovičeva pesem »Putnik«, ki jo je prav s čustvom pripovedovala mala Štefanka v hrvaškem jeziku. Zavodova gojenka, gđ. Lenora Grgeljeva pa je z deklamacijo časa primerne Krilanove pesmi »Svidenje« pokazala res pravi čut in razumevanje za umetniško prednašanje. Gđ. Marija Kopačeva, tudi gojenka, je pa zaigrala na citrah nekaj prav lepih pesmic. Marsikdo se je čudil, da se dobi med prostimi služkinjami toli inteligentnih deklet in ravno med onimi, ki so v svojem poslu najvzornije delavke. Pravi ženi želja po izobrazbi ne uničuje veselja do vsakdanjega dela, temveč ji le še jasneje dokazuje njega vrednost in važnost. — Med sporedom so gojenke prinašale okusno pripravljena jedila, njih in njihovih tovarišic lastni dar in izdelek. Bile so to gđ.: Slemičeva, Stupnikarjeva, Kofolova, Danihejkova, Kopačeva in Uraničeva. Največje priznanje pa zaslužita gđ. Žitnikova in Seretova, upravitelji notranjih zavodovih zadev, ki ste s prav dovršeno spretnostjo in veliko požitvalnostjo prostovoljno izvrševali nelahko nalogo. Pokazali ste neoporečno zmožnost, ki ju usposablja za vodstvo gospodinjstva in uprave v takem zavodu. — Po sporedu se je razvila prav pristrana domača zabava. V sobi, ki je bila marsikateri

obupni solzi zapuščenega in zaničevanega dekleta, brez doma in svojca v tujini, v tej sobi je zadonela slovenska pesem, ki je izražala notranje zadovoljstvo — čeprav morebiti samo trenutno in v teh težkih časih. Pesem je prihajala iz srca vseh navzočih, v medsebojnem razumevanju jo je skupno zapela gospa in služkinja, preprosto dekle, izobražena gospodična in gospod. Moralnemu uspehu večera pa je enak tudi gnetni, saj je prinesel zavodu 93 K dohodkov, katerih le nezaten znesek odpade za pokritje stroškov. Če pomislimo, da je ta vsota po večini del krvavo zasluženega denarja, ki ga je dekle prostovoljno dalo za spisek svojega doma, Zavoda sv. Nikolaja, pa ima ta številka podvojeno vrednost. Najlepša pohvala temu večeru pa so besede, ki jih je sleherna izgovorila pri slovesu: Da bi se le kmalu zopet sešle, da bi nam le kmalu zopet priridili kaj takega! P. H.

Prosi se slovenskih, hrvaških in čeških knjiž za naše bolne in ranjene branitelje in deloma za one v okoliš. — Pošilja naj se v »Nar. dom«.

Izredna seja ženske CM podružnice bo v četrtek, 15. t. m. ob 4½ pop. v prostorih »Glasbene Matice«.

V ruskem ujetništvu v Sibiriji, Omsk-Vijstavka, se nahaja četovodja Ernest Pertot iz Barkoveli, bivši strojni stavec v naši tiskarni. Oglasil se je po preteku enega leta. Piše, da je zdrav.

Iz srbskega ujetništva v Italiji. Po dolgem času se je zopet enkrat oglasil iz Italije Viktor Volk, učitelj meščanske šole v Postojni. Piše, da je še zdrav ter se nahaja začasno na otoku Asinara di Farnelli, »Re Vittorio« Sardegna.

Za hrabre branitelje goriske predmostja in plavske fronte so našivale perilo brezplačno naslednje gospe in gospice: učiteljice slov. barkovljanske šole in druge iz Barkoveli: 30 srajc in 40 prevlak za blazine; gđc. Anica Bruna 14 srajc; gojenke »Zavoda sv. Nikolaja«: 12 srajc; ga. Karolina Spillerjeva 12 srajc; ga. Franja Jaklič 6 srajc; ga. E. Bartel 5 srajc; ga. L. Prunkova 3 srajc in ga. Jos. Bizjak 2 srajci, za kar jim bodi izrečena iskrena zahvala, ker so s tem pripomogle, da se je nakupilo več perila. Dne 23. februarja se je odpisalo od naše strani (II. pošiljatev) k gor. predmostju; dne 5. in 12. marca pa na plavsko fronto in sicer prva top. polku, druga pešpolku. Skromne so bile sicer te naše pošiljate, a prišle so iz iskrenega in hvalečnega srca do naših neprekosljivih braniteljev in iz iskreno željo da bi jim bila sreča junaška mila! Da so bile mogoče te pošiljate, na tem se moremo zahvaliti v prvi vrsti neimenovanemu dobrotvoru, ki je poklonil večjo svoto denarja in drugim dobrotnikom: Svetoivanski Marijini družbi, Rojanskemu Sokolu (dvakrat prispeval), društvu lastnikov in lastnic tobakarn in drugim dobrotnikom, ki naj bodo v imenu naših junakov-trpinov presrečno, tople zahvaljeni s prošnjo, da bi se ne dale spominjati naših nepremagljivih braniteljev ter jim lajšali po svoji moči njih težki mukopolni položaj. A. S.

Mestna zastavljajnica. Jutri, 17. t. m., od 9 pop. do 3 pop. se bodo prodajali na dražbi nedragoceni predmeti serije 136., zastavljeni meseca novembra 1914. na bele listke, in sicer od št. 45.000 do 46.700.

Barovi.

G. Anton Zevnik, notarski substitut v Podgradu v Istri je poslal znesek K 50 za »Reči križ« iz kazenske poravnave Ribarič ca. Madenič.

G. Ig. Breznikar, predtopničar pri c. in kr. poljskem topniškem polku št. 7. K 3 za možko podružnico CMD. V isti namen je poslala gca. Marija Guštin, učiteljica v Zminju, K 1120, nabranih na obisku g. podžupana M. Peteha v Zminju.

Za CMD podružnico v Rojanu: V počestčenje spomina nepozabnega strica g. Jerneja Venutija poslala iz Sibenika gg. Olga in kap. Dragotin Pertot K 10; g. Matija Lavrentič odstopil za popravilo neke ure honorar K 2. — Iskrena hvala!

Za hrabre branitelje našega ljubljene Primorja so darovali: Lastniki in lastnice tobakarn o priliki shoda: 28 K 30 v; u-

čenke slav. barkovljanske šole 200 cigaret; A. Slavik 200 cigaret, 6 blazin, CM šola na Acquedotto po g.čni Medičevi množino krp za blazine, ga. dr. Wilfa.ova: 6 srajc, 3 p. spod. hlače, 2 sp. srajc! 12 p. nogavice. Bog plati!

Milo iz lilijnega mleka Steckenpferd Bergmann & Co., Dešin na Lubi, Tetschen uživa vsestransko priljubljenost valed svojega izbornega učinka in dokazani neprekosljivosti za odpravo poletnih mehnrcov in racionalno negovanje kože in lepote. Na tisoče zahvalnih pisem. Mnoga odklapanja! Paziti je pri nakupu na znamko »Steckenpferd« in na polno ime trdke! Dobiva se po K 1.— v lekarnah, mirodinah in parfemerijah. Ravno tako se je obnesla lilijna krema »Manera« (80 stot.) za ohranitev nežnih belih rok.

MALI OGLASI.

so računajo po 4 stot. besedo. Lastno tiskano besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Imam na predaj večjo množino galuna. Ker je letos nadar galuna zelo draga, se pripravljam na domačinstvo iste pri skropljenju trt. Kupci naj blagovolijo pisati na: Anton Kravos, Ljubljana pošto ležeča glavna pošta. 186

Petrolej se prodaja v posodah za svetiljke in peči v skladišču ul. Acque 18. 126

Žakije vseh vrst kupujem po najvišjih cenah. I. Stibel, ul. Torrente 30. 137

Naznanilo. Dalmatinska trdnja na trgu Ospe-dale št. 5 in filijalka na Vrdeli Sv. Ivan št. 628 plača volno, bombaževino, kovino in žaklje po najvišjih cenah. 134

Kupujem žaklje vsake vrste. Jakob Margon, ul. Solitario št. 21 (pri mestni bolnišnici) 126

Na debelo samo za preprodajalce. Nogavice, sukanec, pipe, mlo, gumijevе podpetnike, razni gumbi, denarnice, mazilo za čevlje, električne svetiljke, baterije, pisemski papir, kopirni svinčniki, zaponke, prstani rdečega križa, krema za brado, žlice, razna rezila, robei, mrežice za brke, pletenine, srajce, spodnje hlače, ogledala, ustnike, razne glavnike, zaponke »Patent Knopfe« in drugo prodaja JAKOV LEVI, ulica S. Nicolò št. 19. 62

Lepe kranjske šunke razposilja dokler je zaloga Fr. CERAR, Stob pošta Domžale pri Ljubljani. 78

Fotograf Anton Jerkič posluje zopet v svojem ateljeju v Trstu, Via delle Poste št. 10. 2465

Okrajna hranilnica in posojilnica v Sezani vpisana zadruga z neomejeno zavezo vabi na

redni občni zbor

ki se bode vršil dne 25. t. m. ob 10 predpoldne v združnem uradnem prostoru.

DNEVNI RED:

1. Pregled in odobritev računskega sklepa za leto 1915.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Volitev načelnika.
4. Volitev nadzorstva.
5. Slučajnosti.

SEZANA, 13. marca 1916.

NAČELSTVO.

ZOBOZDRAVNIK

Dr. J. Čermák

se je preselil in ordinira sedaj v Trstu, ul. Poste vecchie 12, vogal ulice delle Poste.

Izdiranje zobov brez bolečine. Plombiranje.

UMETNI ZOBJE.

NOVO POGREBNO PODJETJE - TRST

CORSO 47 (pri trgu della Legna) Telefon 10-02).

Prevoz mrtlic v tu- in inozemstvo. Vrš vsakovrstne pogrebe z najnovejšo moderno upravo. Zaloge vseh mrtvaških predmetov. — Nočna inžpekcija v lastnih prostorih zaloga, ulica Tessa št. 31. Telefon 14-02.

Zastopstva s prodajo mrtvaških predmetov: Na Opčinah, v Nabrožini pri Orehu (Noghere.) — Točna postrežba. Cene zmerno.

Podjetnik in upravitelj H. STIBIEL.

Ljubljanska kreditna banka

podružnica v Trstu

Ulica Caserma št. 11. Uradne ure od 9-12, od 3-5.

Kupuje in prodaja vrednostne papirje vsake vrste, srečke, tuje zlate in papirnate novce in devize.

Daje predujme na vrednostne papirje in blago in izvršuje vse v bančno stroko spadajoče tranzakcije.

Vloge na knjižice obrestuje 4% netto

Vloge na tekoči in žiro-račun najboljše po dogovoru.

Obavlja nakazila vojnim ujetnikom.

Poslovalnica c. kr. razredne loterije.